

namen: pozneje so pa, kakor že omenjeno, pozvali goreče pridigarje č. oo. lazariste od Sv. Jožefa nad Celjem, da se je obhajal sv. misijon.

Letos so se menili gospod župnik od nas poslovi in stopiti v stalen pokoj v Gradcu. Bolehali so namreč že dolgo časa, letos po zimi so pa bili zelo nevarno zboleli, ali vendar so še vse svoje opravke na tanko in vestno spolnjevali, kakor poprej, ko so še bili zdravi. Slednjič so se morali uleči in ležali so skoraj 10 tednov, vedno so še pa upali, da ozdravijo; ali božja previdnost je sklenila drugače. Milostljivi Bog je poklical k sebi marljivega delavca v svojem vinogradu. Bolni so trpeli strašne bolečine, pa vse so prenašali voljno in tako so še na smrtni postelji dajali lep vzgled krščanske potrpežljivosti. Kakoršno je bilo njihovo življenje, taka je bila tudi smrt; večkrat so prejeli v svoji boleznini sv. zakramente za umirajoče, svojo blago dušo so izdahnili mirno brez smrtnega boja, udani v voljo božjo dne 8. avgusta ravno opoldne.

Pogreb je bil v petek 10. avgusta. Zbralo se je okoli 20 duhovnikov in mnogobrojna množica ljudstva vkljub slabemu vremenu. Artiški župnik, častiti gosp. J. Brglez, so govorili vernemu ljudstvu in kazali na bogoljubno življenje in plodonosno delovanje umrlega g. župnika.

Rajni gosp. župnik so bili vrl Slovenec (ustanovnik Maticice Slov.) in mašnik po volji božji. Bili so mož trdnega značaja, ali pri vsem tem ponižni, skromni in pobožni, posebno so častili Marijo Devico in v poslednji volji so postavili farno cerkev blažene Device Marije glavnim dedičem svojega premoženja. Naj v miru počivajo!

Gospodarske stvari.

Katere sorte jabelk naj gojimo?

Sadna razstava v Framu je razburila gospodarje domače in sosednje tako zelo, da zdaj slehri veselo o njej govori, ter dobre sklepe dela za bodočnost, govoreč: To ali tisto sorto si bom tudi jaz priskrbel, da bom sadje ložje spečal. «Mi na Goriškem imamo čuda obilno sadja, pripoveduje mi neka gospodinja, pa nič zlahtnih sort, zato ga tudi ne moremo prodati. Če bi le 4 gld. dobili za polovnjak, bi ga radi dali; jabelčnica je po pet goldinarjev. Zato so letos celo iz Dupljeke k nam vozili sadje, kjer ima g. Zdrobel svojo postajo. Ta gospod že 13 let prihaja k nam po vsakoršno sadje, ter ga še precej dobro plačuje. Samo letos ga je ponakupil za sedem jezer goldinarjev. Za naš kraj jako lepa svota in pomoč za dačo in obleč.»

Da boš pa jabelke lahko prodal, jih je treba lepo obrati, ne pa stresti ali otepati; posebno pa moraš si oskrbeti dobre, trpežne sorte, o katerih ti je znano, da jih prekupec lahko dalje speča ali v mestih dobro proda. Za domačo rabo je tvoja začrnela »ciganica« (Zigeunerapfel) dobra; ravno tako železarca (Eisenapfel), ki ima dolgo trpežnost, pa cigansko kožo in lice; kupec pa se je boji in kakor pred ciganico beži.

Dragi bralec! tukaj ti postavim nekatera imena takih jabelk, katere naš kupec radostno kupuje in primerno drago plačuje. Cepiče si prav lahko dobiš.

1. Mošančke; znana jabelka, je pri razstavi obdržala prvo mesto. G. Stiegler nam jo posebno priporoča. Je pa tudi že skoro na vsakem sadniku. 2. Rožmarinka je iz Tirolskega priromala in je našemu škrobotelnu ali špicelnu v lice zelo podobna; meso pa je sočnato in preokusno. 3. Robnica (Kantenapfel) ima po

eni strani rob niti podoben, pa jako mili okus, da-si ni dolgo trpežna. Kupec jo ljubi. 4. Kalvil, beli ali zimski, prečudežen sad, ali malo znan. 5. Kanada (Canadaapfel) je priporočljiva jabelka lepega lica in dobrega mesa. Kupec jo rad ima. 6. Zlata »Pepika« (Gold-Pepping), bolj drobna, rodna, celo zolta jabelka, prijetno kisela. 7. Gravensteinarca, bela, rudeče-progasta jabelka, bolj rana, pa jako moštnata in zelo okusna. Je vredna razširjave. Po njej kupec že ob Veliki meši gleda. 8. Ajzarca (Eiserapfel); lepe rudeče pikaste, progaste jabelke, ali trdike, ki obstojijo do Duhovega. 9. Rajnete — vse — so že dobro znane; za veliko stezo si jih oglej, kako se ti prijazno smehljajo. Popotnik in kupec jih rada imata. 10. Kapucinarce, debele, rane, zeleno-progaste jabelke; postanejo rumene, in Bečani jim radi svoje zobe pokažejo. 11. Malajnice (Stettinerapfel); je jako lepa, tudi temnorudeča ali zelenodimasta jabelka; v senci ne dobi lepega lica, zato jo po nekod »butl« imenujejo, pa po krivem, ker je jako okusna, moštnata in zelo trpežna, debela. Kupec se je razveseli. 12. Tofančke so pa vsakemu znane, ki kakti bele device gledajo na mimogredočega popotnika, pa se mu uživati ne dajo, dokler niso obležane okoli Svečnice. 13. Pečarke (Bakapfel) ali debele čabulače; moštno, obstoječe jabelke; za dom jako priporočene, tudi kupec se jih ne izogiba. 14. Princisija (Prinz-Apfel) je lepa rudeča jabelka, okusno kisela; ima krvave nitke v mesu, sicer pa ni pretrpežna.

Naj ti naštete sorte zadostujejo, spoštovani čitatelj, ker g. Stiegler je v razstavi omenil, da čez deset sort jabelk bi kmetovalec naj ne gojil. Ako si pa take in enake oskrbiš, boš o Veliki meši že jedel jabelke, in tudi ob Terezinem ti še bodo kinčale tvoj ograd. Lahko boš jim našel kupca in tudi ti jih še bodeš v Korizmi užival in ob Vuzmu setecem svojim za pisanko delil.

S. G.

Sejmovi. Dne 3. novembra v Pišecah. Dne 5. novembra v Mariboru. Dne 6. novembra pri Sv. Janžu pri Arnovžu, v Brežicah, pri Novi cerkvi, v Rečici, pri Sv. Lenartu v Slov. gor., pri Sv. Križu na Murškem polju in pri Sv. Vidu niže Ptuja. Dne 8. novembra pri Sv. Petru blizu Cmureka.

Dopisi.

Od Sv. Benedikta v Slov. gor. (Vinorejsko društvo) je pri nas oživel z nalogo, pospeševati vinorejstvo po Slov. goricah. Srce lahko boli človeka, spominjajočega se preteklih časov, ko je bilo vinorejstvo v Slov. goricah v cvetu! Pa žal, časi so minoli, poprej premožne kmetije zdaj hirajo, kmetje se težko v ravnotežju držujejo. Pomagaj nam ljubi Bog! tako se navadno kliče. Ljubi čitatelj, naše gorice so res v slabem stanju, pa veliko smo sami zakrivali. Bog ti bodi tudi gotovo pomagal, ako si pripravljen, sam vstrajno delovati za povzdigo vinorejstva. Ker je pa v slogi moč, tako je treba, da složno delujemo; v ta namen je tudi to novo društvo nastalo. Dne 30. septembra popoldne ob 1/24. uri je Št. Lenarska godba pred gostilno Jožefa Kranarja prav izborno svirala, topiči so pokali in slovenske zastave so vihrale na poslopju imenovane gostilnice. V zgornji sobi je bil prirejen kraj za zborovanje. Gospod Anton Roškar, posestnik iz Drvanje, je v imenu odbora pozdravil navzoče in otvoril društvo. Slavnostni govor so imeli č. g. Fr. Zmazek, domači župnik. Prav mikavno so razvijali v svojem govoru potrebo društvenega življenja, opirajoč se na željo sv. očeta Leona XIII, ki društva živo priporočajo. H koncu go-

vora želijo novemu društvu prav dober uspeh! Vsi navzoči so hvaležni izvrstnemu guberniku in želijo, da bi mnoga leta duševno podpirali društvo! Potem razjasnuje in čita društvena pravila g. Jurij Bregant in priporoča ameriško trto za poskuse. Naposled se je volil stalni odbor. Za načelnika smo izvolili vrlega domoljuba Antona Roškarja. Izvrstne lastnosti njegove za načelnika so nam porok, da bode novo društvo tudi napredovalo. Gosp. Jurij Arnoš, učitelj od Sv. Jakoba v Slov. gor., je tudi k društvu pristopil, kar nas zelo veseli. Gosp. Jakob Kovačič, učitelj od Sv. Trojice, je društvo pismeno pozdravil in mu voščil najboljši napredek. Po zborovanju pa je godba vesele svirala; žal, da naprošeni pevci niso prišli. Koncem pa izrekam v imenu odbora vsem tistim, ki ste pripomogli, da se je vinorejsko društvo začelo, pristrčno zahvalo! V slogi je moč!

Peščanski.

Iz Crešnjevca. (Raznoterosti.) Črešnjevka fara obsega tri občine, o katerih je marsikaj slišati. V A. občini se pripravljajo zavoljo denarja, ki so ga dobili vsled oškodovanja po toči; in razdelilo se ni, kakor bi se biti moralo. V občini B. imajo ravno s tem opraviti. Tukaj so vam možje prvaki, od katerih se je jeden pri volitvah izustil: Volimo z Nemci, ker oni vole kupujejo, Kranjci pa samo prašiče! Ko bi še Nemci pokupili tudi nemške napise naših krčmarjev! — Pri nas sta se zgodila letos dva uboja vsled popivanja smrdljivega žganja. A med tem, ko se morajo obdolženci prvega pokoriti v trdi ječi, bi se o drugem lahko reklo: ne govori nespodobnih besed pri takih nesrečah, pa tudi ne krivih zoper svojega bližnjega!

Iz Gornje Savinjske doline. (Razno.) Krasno soho (štatuvo) sv. Frančiška blagoslovil je 4. okt. velč. g. dekan gornjegrajski Fr. Dovnik za stranski oltar v Nazaretu. Bil je ta dan tudi shod tretjega reda sv. Frančiška; onega reda, ki ga današnji svet toliko zaničuje, čeravno ga še prav po imenu ne pozna. Število zbranih udov ženskega, kakor tudi moškega spola bila je živa priča, da je tretji red tudi slovenskemu ljudstvu v Gornji Savinjski dolini znan in priljubljen; saj pa tudi samo nazareška podružnica šteje 1687 živih udov! Krepka in poljudna beseda velč. g. dekana o življenju in uboštvu sv. Frančiška Serafinskega padla je na rahla srca, in v imenu udov 3. reda mu predstojništvo izreka srčno zahvalo. — Po slovesnem opravilu podala se je mnogobrojna množica na pokopališče, kjer je g. dekan blagoslovil novi sv. križ; po sivih hribih drvila je burja črne oblake in na svetem mestu se je pobožno ljudstvo solzilo. — Za dan sv. Elizabete postavili se bodeta novi dve sohi sv. Elizabete in sv. Ludovika, koji so priskrbeli udje tretjega reda; zares očiten znak, da tretji red še ni zastarana šara, da cvete in se razširja! — Dne 30. septembra potegnili so v zvonik dva nova zvonova na Gorici, Rečiške fare; pridigoval je veleč. g. Dovnik, slovesno sv. mašo je pel nekedanji profesor novomeške gimnazije frančiškan častiti p. Bernard Vovk, ki bode 11. novembra obhajal svojo sedemdesetletnico. Po litanijah blagoslovil se je novi »Mokrinov« križ.

Iz Kostrivnice. (Zakotna pisača.) Revnejše ko je v kakem kraju ljudstvo, tem rajši se pravda. To žalostno prikazen opazujemo tudi v naši občini. Koliko nepotrebnih potov in stroškov bi izostalo, ko bi občinski odbor spolnjeval dolžnosti, katere mu nalaga § 33. občinskega reda. Ta paragraf tjerja, da odbor izvoli izmed občanov zaupne može, ki naj skušajo pripravljati se stranke poravnati. Toda kakor v marsičem drugem, tako se tudi v tej reči pri nas ravno narobe godi: naš župan in njegov berič takšno brezvspešno pravdanje le podpirata z zakotnim svojim pisarjenjem, ki njima seveda donajalepe zaslužke. Skoraj neverjetna je govo-

rica, da je naš župan pri pravosodnem ministerstvu prosil dovoljenja, odpreti odvetniško pisarno na Podplatu — toda ako pomislimo, koliko junaškega — mi bi rekli: neumnega — je že naš Andrejček v novejšem času storil, je tudi ta govorica verjetna. Seveda daje naš župan pravdeželjnim ljudem najlepší vzgled s tem, da se sam prav pridno pravda in tožuje; berič pa stika po občini za takšnimi ljudmi, pa ne morebiti, da bi jih pomiril — o ne! ampak da bi jih srečno pripeljal v Rogaško sodnijo. Po vsej pravici smemo vprašati: Ali redi naša revna občina zato beriča, da vedno v Rogatcu čepi, ker doma kaj pametnega začeti ne vé? Vsak Kostrivničan, ki nima masla na glavi, je že davno prepričan, da občini berič celo nič ne koristi; zagovarjajo ga le oni, ko so po njegovi milosti postali predstojniki in odborniki, češ, da je »dober za tate«. Kostrivčani si te besede tako tolmalčimo, da je res dober za tate! Vemo tudi, zakaj župan in berič pravdanje pospešujeta: na tak način pridejo marsikateri petaki in desetaki iz žepov revnega ljudstva v občinsko blagajno, v kateri je bojda že par let trda tema, akoravno dobiva občina čez 1100 gold. letnih doklad, ter nji tudi sejmi donajajo lepe denarje. Točke 33. občinskega reda se naš berič le takrat spomni, kedar se pijanci do krvavega stepejo pri njegovem posebnem prijatelju v Gornji Kostrivnici. Takrat leta od enega do drugega ranjenca, prigovarja, prosi in slednjič s »künštjo« doseže, da Lojzek ne pade v kašo, katero si je sam skuhal.

Iz Dubice v Bosni. (Razne vesti.) Žita in sadja je bilo veliko pri nas, ostali poljski pridelki so se vsled suše slabo obnesli. Sladkorna pesa se je še precej dobro obnesla. Ta pridelek ima vlada v svojih rokah; v Doboju je tovarna za sladkor. Pridelki so jako po ceni, delavci pa zelo dragi, in vsako bablje, ki le motiko nosi, zahteva na dan brez hrane 90 kr., s hrano 70 kr. Živinoreja tudi peša, ker so zemlje spahinske (turške) in zato manjka pašnikov. Tako tudi vlada ne pusti svojih zemljišč za pašo, temveč gleda, da naseli druge ljudi. To pomlad prišlo je nekaj iz Rusije pregnanih Nemcev. Povsod po Bosni, tudi okoli Dubice, so jih naselili in v kratkem se jih pride več. Vlada jim daje zemlje na izplačilo in še denarja, da se preživijo in si postavijo lepe hiše; ali tožijo, da je bilo za nje bolje v Rusiji, kjer so jedli beli kruh. Najhujše tlačí Bošnjake tretina in desetina, posebno kedar je slaba letina. Spahije (turški gospodarji) bi radi dosti žita dobili, pa desetarji še bolj dražijo, da cenijo tako, kot druga dobra leta. Noben pridelek se ne sme prej spraviti, dokler ni bila na licu mesta cenitev. Vsled desetine in tretine kmetu ne ostane veliko, posebno v slabih letih. Letošnja suša bila je tako huda, da malokdo take pomni. — Po leti stepla sta se dva pijanca, razkolnik in katolik, in je katolik obležal mrtev. Radi tega je sedaj v vsaki krčmi zapisnik ljudij, katerim krčmar pod globo 50 gold. ne sme dati pijače. — V Dubici dobili smo lekarno; lekarnar je poljski žid. Od Dubice do Priedora delajo lepo cesto. Kupčija z govejo živino je jako dobra. Vse gre v Zagreb. Kmetje imajo le malo živine, zato propadajo, spahije pa se na njih stroške redé. Sedaj je njih pravo, ne vlade. Bog daj, da bi se kmalu vzdoljšalo žalostno stanje ubogega bosanskega kmeta!

Z Dravskega polja. (Popravek.) Z ozirom na § 19. tisk. zak. prosim, da blagovolite v Vašem cenjenem listu razglasiti sledeči popravek dopisa z dne 19. t. m. pod napisom: »Z Dravskega polja«: Ni res, da bi bil jaz kedaj pravil: »Die vindiše šproh is kain šen šproh«. S spoštovanjem Matevž Bauman. Opomba uredništva. Dobro smo prepričani, da nam »opazovalec« gotovo ni neresnice poročal; ker pa ne vemo, kje zdaj potuje, zato smo sprejeli ta popravek. G. M. Bauman

pa prosimo, naj svojo nemško tablo v slovenskih Cir-kovicah odstrani in naj nam kmalu piše: »Ni res, da bi jaz zdaj imel nad svojo štacuno nemški napis!«

Iz Slov. goric. (Različno.) Slovencežerec K. Klampfer si je postavil na Ščavnici kajžo, v kateri bi rad krčmaril. Lovil je v ta namen občinske može, ali ti so bili pametni ter v seji sklenili, ne dovoliti te brez-potrebne krčme, ker je itak v oni župniji dovolj krčem; zatorej bi bila ta beznica odveč. Sicer pa Klampfer »špekulira« na to, ako bi dobil krčmo, pôtegnil bi po-lagoma tudi sejme dol na Ščavnico, kar bi pa bila ve-lika škoda za občino; kajti izostalo bi potem mnogo slovenskih obiskovalec. — »Kajharja« pošiljajo mnogi nazaj, kar je veselo znamenje za Slovence! — Neki krčmar, imajoč samo nemški napis, se jezi, da mu niso hoteli nemški romarji k Sv. Trojici nositi denarjev, nego so jo kar popihali mimo te slovite krčme! No, kaj mu pomaga jeza in nemški napis? Nemeč gre rajši v ono krčmo, kjer je dvojezičen napis, vedoč, da ondi dobi boljšo postrežbo. Vidiš ga, kleka! — Dne 4. oktobra so imeli pri Sv. Lenartu sejem na novem prostoru, toda imeli so smolo, celi teden je namreč deževalo in bila povodenj, da niso mogli z živino nikamor! Oni Nemeči, ki so s tem škodovali slovenskemu krčmarju g. Poliču, imeli so res provokrat — smolo! —j—

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar se še vedno mudijo na Ogerskem v Gödöllu in so 28. okt. nenadoma iz Dunaja poklicali ministerskega predsednika, kneza Windischgraetza. Vsled tega so nekateri začeli po nepotrebnem zatrjevati, da se našemu ministerstvu tla majojo. — V državnem zboru sedaj razpravljajo novo kazensko postavo, ki pa bržčas ne bode obveljala. — Na nižjeavstrijskem katoliškem shodu na Dunaju dne 12. in 12. nov. bodo govorili izvrstni govorniki. — Po-svetovanje avstrijskih škofov se prične na Dunaju dne 20. nov. pri kardinalu dr. Gruši.

Štajarsko. Dne 26. okt. je sklenil mestni zastop v Gradcu prošnjo na državni zbor, da ta naj ne dovoli slov. nižje gimnazije v Celju, češ, ako bode Celje slovensko, potem bode tudi nemški Gradec prišel v nevarnost. Kdo se ne smeje! — Za dopolnilo deželnozbornsko volitev v skupščini Frohnleiten-Uebelbach nemški naci-onalci kandidujejo župana Walza in upajo zmagati.

Koroško. Dne 21. okt. vršil se je shod katol. političnega društva v Prevaljah in so se sestavila pra-vila katol. delavskega društva ter se predložila vladi. — Na Koroškem imajo v 64 občinah Slovenci zdatno večino, vendar le v 21 so gospodarji v občinskem za-stopu. Kmalu bodo občinske volitve, in Slovenci se povsod resno nanje pripravljajo.

Kranjsko. Pri volitvah na Notranjskem je bil 30. okt. za deželnega poslanca izvoljen F. Arko, kandi-dat narodno-napredne stranke. — Mestni zastop v Ljub-ljani je sklenil 26. okt., da se drugo leto na jesen otvori slovenska višja deklška šola. — Dne 28. oktobra se je z veliko slovesnostjo osnovalo katoliško politično društvo za Kamnik in okraj.

Primorsko. Zaradi dvojezičnih napisov pri so-diščih so ono nedeljo italijanski pobalini v Piranu tako razgrajali po mestu, da so morali priti vojaki iz Trsta. Še le ko jim je župan dal zagotovilo vpričo namest-niškega tajnika dr. Hocheggerja, da se boče zopet samo italijanski napis na sodišče obesil, pomirila se je dru-

hal. Vsled tega sta v državnem zboru ministra notranjih zadev vprašala poslanca Klun in Spinčič. Kakor je zdaj podoba, bodo dvojezični napisi ostali, ali sel bode pa tržaški namestnik Rinaldini.

Hr v a š k o. Pred tednom so imeli »Obzoraši«, možje, ki se potegujejo za vero in domovino, shod zaupnih mož v Zagrebu. — Nedavno je minolo 20 let, kar se je odprlo zagrebsko vseučilišče. — Sabor se bržkone sestane sredi meseca novembra. Njegov predsednik Gjurgjevič je bil te dni zaradi tega v Zagrebu.

Ogersko. Dne 25. oktobra je vlada predložila tri sprejete proticerkvene predloge presvetlemu cesarju v potrjenje. Toda že 14. oktobra so ogerski škofje izro-čili vladarju pismo, v katerem prosijo, naj se proti-cerkvene postave ne potrdijo. — Zadnje nedeljo je pri-šel v Budapešto Franc Košut, sin puntarja Ludovika Košut, in nastopil masno službo pri neki banki. Po želji prenapetnežev bode se tudi moral pečati s po-litiko.

Vunanje države.

Rim, Kardinal Rampolla je pred tednom v imenu sv. očeta brzojavno častital belgijskemu predsedniku osrednjega volilnega zbora v Bruselju na sijajni volilni zmagi katoliške stranke.

Italijansko. V poslanski zbornici je vprašal Barzilaj zaradi dvojezičnih napisov pri sodiščih v naši Istri. Kaj ga vendar to briga! — Vlada je oni pone-deljek hkrati razpustila vsa socijalistična društva. Pri tem so redarji zasegli veliko pisem, ki razkrivajo držav-nemu redu nevarne nakane.

Angleško. Ministerski predsednik, lord Rosebery, imel je oni dan v Bradfordu govor proti gosposki zbor-nici. Rekel je, da je gosposka zbornica nevarnost za narod in izživlje revolucijo ali puntanje. Res je, da gosposka zbornica marsikaj noče potrditi, kar sklene poslanska zbornica, vendar je Rosebery ne bode mogel odpraviti.

Nemško. Zadnji petek sta odstopila državni kan-celar grof Kaprivi in pruski ministerski predsednik grof Eulenburg. Vse je vprašalo, zakaj? Bojda zato, ker Kaprivi ni hotel odobriti poostrenih postav zoper soci-jaliste. Državni kancelar in pruski ministerski predse-dnik je postal 76letni knez Hohenlohe, dozdej namestnik v Alzaciji, državni podtajnik Köller pa je postal pruski minister notranjih stvari. Novi kancelar, čegar služba je najiminitnejša v državi, je rodom Bavarec in ka-toličan.

Rusko. Bolezen carjeva je vsekako smrtna in so zdravniki pred tednom izrekli nado, da bode car se živel kacih 14 dnij. Tudi carica je nevarno zbolela. Ako so kaj posebnega ne zgodi, bode carjevičeva poroka s princezo Aliso dne 11. novembra. — Ruski pravosodni minister Muravjev je bil v Varšavi in priporočal sodiš-čem, naj delajo z vsemi silami za porusenje zemlje poljske. Vsaka sila pa rodi protisilo.

Bolgarsko. Da v tej državi ni posebno veliko navdušenje za Ruse, kaže to, da se po bolgarskih cerk-vah ne moli za ozdravljenje carja, kakor po drugih pra-voslavnihih deželah. — Dne 28. okt. je knez Ferdinand slovesno odprl sobranje. Predsednikom zbornice je izvo-ljen Todorov, vladni kandidat.

Srbsko. Ko se je kralj v Beligrad vrnil, odsto-pilo je ministerstvo Nikolajevičevo. Stari Nikola Kristić je postal ministerski predsednik in minister notranjih del, Milan Bogičević vnanjih del, general Zdravković minister za javne zgradbe, general Pavlovič za vojsko, Mika Gjurgjevič za pravosodje in začasno uk. Novi mi-nistri so skoro vsi prijatelji našega cesarstva.

Turško. Carigranski pravoslavni patrijarh se je